

den Befolkning, som nærmest kommer til at leve under de Regler, der her gives. Det er væsentlig denne Betragtning, jeg vil lægge til Grund, naar jeg erklærer, at jeg skal være villig til at gaae ind paa alle de Forslag, som Udvalget har stillet. De ere i og for sig ikke af nogen særdeles Betydning i finantiel Henseende, saaledes at jeg fra den Side skulde kunne reise nogen alvorlig Indvending imod dem, og da jeg, navnlig efter den Sammenfætning, Udvalget har havt, tør antage, at alle billige Forbringinger ville være fyldestgjorte, naar det ærede Thing følger Udvalgets Forslag, seer jeg ikke reitere, end at det vilde være en ilde anvendt Iver fra min Side, om jeg af mindre betydelige Hensyn vilde sætte mig imod dem. — Jeg skal nu tillade mig ganske fort at omtale de enkelte Forslag, og da først dem, der ere stillede under Nr. 1 og 2. Medens der i Lovforslaget staaer, at der skal deponeres 5 Rd. af hver Td. Hartkorn, vil man her ligesom i Forordningen af 24de Juni 1840 sætte 3 Rd. Den ærede Ordfører har allerede bemærket, at 3 Rd. i 1867 ikke er det Samme som i 1840, og jeg tillader mig derfor at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at en af de Grunde, hvorfor jeg tidligere har erklæret, at jeg ikke kunde være enig i denne Bestemmelse, er den, at den Erfaring, der er indvunden ved Skylsætningen i Kongeriget, har vist, at dette Beløb ikke er tilstrækkeligt til at dække Statskassens Udgifter, men jeg erkjender, at dette ikke er nogen Sag af væsentlig Vigtighed, og sætter man altsaa stor Priis paa, at Forholdet her bliver ganske det samme, som det har været for det øvrige Kongerige, er naturligtvis den Sum, med Hensyn til hvilken der er Spørgsmaal om, at Statskassen kan løbe Risiko, ikke af en saadan Betydning, at jeg vil sætte mig derimod. — Endringsforslagene under Nr. 3 og 4 betragter jeg væsentlig som Redactioner, som skarpe Udtryk for den Tanke, der har ligget i selve Lovforslaget, og jeg kan derfor ikke have Noget imod dem at erindre. — Endringsforslaget til § 3 er en Retteelse, hvorfor jeg er Udvalget taknemmelig, idet jeg nemlig ikke har været opmærksom paa, at der kunde fremkomme Misforstaaelse ved, at der er indfaldt en Paragraph, nemlig § 2. Ibet § 3, som den for

Tiden er affattet, henviser til § 1, hvori der staaer nævnt „den 1ste April 1867“, er det overseet, at der i § 2 er nævnt en anden Datum, hvortil man ligesaa let kunde hense Udtrykket: „Den nævnte Dag“. — Med Hensyn til Huusfogdens Korn, skal jeg paa Grund af Sagens Ubetydelighed erkjende Udvalgets Begrundelse af Forslaget under Nr. 6 for tilstrækkelig. Det Hele angaaer et Beløb af 100 Rd. om Aaret, og den Indvending, jeg kunde gjøre derimod, har jeg allerede fremsat ved Sagens 1ste Behandling, saaledes at jeg altsaa tør antage, at Udvalget ikke har anseet den for at være af nogen særdeles Vægt. Det var nemlig den, at dette Huusfogedkorn ikke findes paa Vær, men kun i Fastlandsdistriktet. — Jeg kommer nu til det væsentligste af de Endringsforslag, der ere stillede, Forslaget under Nr. 7, der gaaer ud paa at forandre Tiden for Beregningen af Gjennemsnitsprisen fra 10 til 20 Aar. Det maa erkjendes, at det i sig selv er vilkaarligt, enten man vælger det ene Tidrum eller det andet; men jeg skal aldeles uforbeholdent udtale, at jeg anseer det Forslag, som her foreligger fra Udvalgets Side, for at være en Forbedring, idet jeg ved at have ladet beregne, hvad Resultatet vil blive af Gjennemsnittet for 10 og for 20 Aar, er kommen til den Erkjendelse, at de 20 Aar, idetmindste efter mit Skøn, give et rimeligere Gjennemsnitstal end 10 Aar. De Varer, hvorom her er Spørgsmaal, ere Rug, Havre, Hø og Halm, og Gjennemsnittet af 20 Aars Priser vil for Rug give 6 Rd. 33 $\frac{1}{2}$ sk., for Havre 3 Rd. 46 $\frac{1}{2}$ sk., for et Centner Hø 1 Rd. 10 $\frac{1}{2}$ sk. og for et Centner Halm 73 $\frac{1}{2}$ sk., hvilke Priser jeg maa ansee for passende og fyldestgjørende for Staten. Jeg skal derfor, som sagt, betragte dette Forslag som en Forbedring og anbefale Thinget at vedtage det. — Endringsforslaget under Nr. 8 anseer jeg væsentlig for at være en Omredaction, og i Genhold til, hvad jeg erklærede ved Sagens 1ste Behandling, nemlig, at jeg skulde være villig til at gaae ind paa enhver Redaction, som var correctere, og som lettere maatte kunne udtrykke den Tanke, der ligger i Udcastet, skal jeg erklære, at jeg modtager dette Forslag uden Indvending. — Med Hensyn til den Rempelse, der er foreslaaet for